

Dělání světů: Císařovy nové šaty

Podvodníci: „šaty z látky této zhotovené mají tu kouzelnou vlastnost, že jsou neviditelné pro takové lidi, kteří se k povolání svému nehodí, aneb jsou nestydatě hloupí.“

...

Císař se svlékl a podvodníci dělali, jako by mu kus po kusu oblékali šaty; pak ho chytili kolem boků a předstírali, jako by něco uvazovali, to jako měla být vlečka a císař se obracel, natáčel a nakrucoval před zrcadlem.

„Jak Vám překrásně sluší, jak nádherně padnou!“ volali všichni přítomní.

....

„Ale vždyť na sobě nic nemá!“ zvolalo v tom jedno malé dítě.

Krizová narativizace a institucionální změny – mediace sociální stability/proměnlivosti světů

Cíle grantu: Studium vzájemných vztahů, souhry a případných rozporů mezi institucemi a krizovými narativy

Empirické evidence a základna: krizové narativy ve stranické a zdravotní politice (narativní zprostředkování institucionální změny).

Můj závazek: nabídnout teoretickou odpověď na otázky: jak a proč se děje obousměrná narativně↔institucionální zprostředkování proměnlivosti světů světů?

"Vnitřní" a "křížové" zprostředkovatelské vztahy mezi narativizací a institucionalizací

META-PROCESY	META-NARATIVIZACE	META- INSTITUCIONALIZACE
MEDIACE	(Historizovaná mytizace jako zdroj super příběhů)	(Formalizovaná konstitucionalizace jako zdroj super pravidel)
MEDIACE NARATIVNÍ TRANSFORMACE	<i>Narativně mediované narativní transformace</i>	<i>Institucionálně mediované narativní transformace</i> Měnění příběhů a historií, které je zmocňované/omezované super pravidly
MEDIACE INSTITUCIONÁLNÍ ZMĚNY	<i>Narativně mediované institucionální změny</i> Měnění pravidel, které je zmocňované/omezované super příběhy	<i>Institucionálně mediované institucionální změny</i>

Osnova prezentace

Nejprve uvedu teorii a slovníková upřesnění

Pak budou zkoumány "vnitřní" a "křížové" zprostředkovatelské vztahy mezi narativizací a institucionalizací:

- Jak se krizové narativizace podílejí na mýtickém agregujícím převypravování?
- Jak a proč „vnitřní“ a "křížové" vztahy mezi narativizací a institucionalizací mohou zprostředkovat stabilitu/proměnlivost světů?

Nakonec, bude diskutována nesouměřitelnost super příběhů (meta-příběhů), resp. super pravidel (meta-institucí) vůči diskurzivně podřízených líčení světa (příběhů a pravidel) jako zdroj zprostředkovatelských vztahů:

- Jaký je původ této nesouměřitelnosti?
- Jak se tato nesouměřitelnost proměnila ve společnostech s dynamickým řádem?

Kabeleho teoretické úchyly a terminologie

Teorie nedefinovanosti vysvětluje děláni světů pomocí organizování.

Epistemologická strategie metodologické nedefinovanosti (heuristická koncertace definic situace) → analytická metoda distribuce zmocnění a omezení

Epistemologická strategie duálního – narativně/institucionálního – děláni světů → konstruktivistický přístup

Líčení světů, je líčením proměn záležitostí a souvisejících životů ve scénářích /Foucaultovy výpovědi/, které lze zvažovat buď jako narativy anebo jako argumentace odkazující k pravidlům či pravidelnostem institucí.

Narativy jsou agregáty příběhů uspořádávané struhující fabulí; *instituce* jsou agregáty pravidel uspořádávané odůvodňující argumentací

Agregátní předělávání pravidel → **super pravidla** (ústavy, statusy, jednacích řády) vs. agregátní převypravování životních příběhů a historek → **super příběhy** (krizové narativy, přerodové mýty)

Teoretická východiska a nápad

Dvě hypotézy: hypotéza koordinace heuristických voleb při děláni světů (heuristické koncertace definic situací) a hypotéza dynamizace světů.

Druhá hypotéza mimo jiné předpokládá částečnou separaci narativizace a institucionalizace, tj. agregovaného převypravování a předělávání pravidel. Tato separace umožňuje obousměrné narativně↔institucionální zprostředkování akcí, které zajišťujících stabilitu světů anebo je mění.

Nesouměřitelnost meta-příběhů (super příběhů) a meta-institucí (super pravidel) vůči diskurzivně podřízeným líčením světa (příběhům a pravidlům) umožňuje "vnitřní" a "křížové" zprostředkovatelské vztahy mezi narativizací a institucionalizací.

Jak se krizová narativizace podílí na mýtickém agregátním převypravování?

Líčení poruch a selhání získává v kruhu argumentace ↔ vyprávění charakter líčení systémového porušování práv a odpovědností signalizující krize.

Tato krizová narativizace je složkou historizující mytizace vznikající převážně převypravováním příběhů, kde kritizované poruchy nebo krize jsou agregovány ucelenou fabulí do nesouměřitelných příběhů příběhů (super příběhů).

Poruchy nebo krize v historizované mytizaci tak přebírají roli významných mezníků nebo ukazatelů nežádoucích trendů → nárokování zpevnění/tekutosti herních rámců.

Historizovaná mytizace

Historizované mýty = super příběhy směřování nových světů skrze zvrát do neštěstí → transcendentní zkoušky → zvrát do štěstí

Zvrát a pád do neštěstí (ztráta) je sledem a souběhem krizí, zvrát do štěstí (zisk) je dosažen postupně seriálem zkoušek, který dočasně nastoluje mimořádnou situaci umožňující nárokování proměny herních rámců, jejich narativní či institucionální proměny.

Proměna světů je rámována vztahem hlavního hrdiny (subjekt touhy) ke hlavní ztrátě (určující objekt touhy). V seriálu transcendentních zkoušek se angažují pomocníci a škůdci jako zprostředkovatelé. Mýtické drama má zadavatele a příjemce transcendentního zisku.

Mytizace je ve společnostech s řádem pohybu dopředu je historizovaná, tj. směrnice pohybu je určovaná vyhlídkami transcendentního zisku (programy, vizemi) generovanými interiorizací historií –převyprávováním historií tak, aby budoucnost mohla být využita pro orientaci v přítomnosti.

Jak a proč vnitřní" a "křížové" vztahy mohou zprostředkovat stabilitu/proměnlivost světů?

Obousměrné narativně↔institucionální zprostředkování

stability/proměnlivosti světů se děje při heuristické koncertaci definic situace, kdy se líčení světa (scénáře akcí) diskurzivně podřizují krizovým příběhům majícím oporu v super příbězích.

Poté koordinační nákladový mechanismus heuristické volby – prvotně avšak "neviditelně" se řídí **logikou správnosti** a až druhotně zato "viditelně" logikou zisku (teorém výběr sociálního alias teorém diskurzivní formace) – diskurzivně, tj. „samočinně“ zajišťuje podle okolností stabilitu anebo proměnu světů.

Uplatňování logiky správnosti se zakládá na **temporálně normativní transcendentalizaci**, jež vytváří při heuristické koncertaci definic rozdíl mezi 'jsoucí' realitou a 'mohlo a mělo-by-být' příležitostmi → rozptýlené diskurzivní nárokování stability/proměny herních rámců.

Jaký je původ nesouměřitelnosti super příběhů a diskurzivně podřízených scénářů akcí?

Logika správnosti je v transcendentalizaci uplatňována takto: negativita "pragmaticky neefektivního" dle logiky zisku se DonQuichotsky převrací v rámci převypravování historií a příběhů a předělávání pravidel do pozitivity „jediného správného“.

Vztahy nesouměřitelnosti mezi super příběhy a diskurzivně podřízenými líčeními-scénáři akcí (příběhy a pravidly) se vyvíjí a udržují transcendentalizací, která se děje rozptýleně při heuristické koncertaci definic situací dle universálního principu „převrácení logik“.

Jednající jsou v heuristické koncertaci kvalifikují, jsou nuceni (i) "rozsuzovat" relativní ne/oprávněné ne/výhody jednajících i (ii) "uzákoňovat" své představy o řádu, aby mohli koncertovaně modifikovat scénáře akcí.

Aby jednající uspěli se svými stranickými scénáři v koncertaci definic situace díky nízkým koordinačním nákladům musejí v modifikacích scénářů transcendovat svou stranickost směrem k nestranicím nadějným vizím příležitostí ukotvených v dopředně dynamickém řádu.

Jak se tato nesouměřitelnost proměnila ve společnostech s dynamickým řádem?

Hypotéza dynamizace světů: emancipační temporálně/normativní transcendentalizace (revolučních ideálů) a jí indukovaná historizace a formalizace konfigurování řádu pohybu dopředu ovlivňují sociální výběr herních rámců/formaci diskursů tak, že se množí příležitosti pro organizační design – budování hierarchií, uzavírání smluv a regulování – se stává uplatněním specializovaných transakčních kompetencí.

Meta-narativizace pomocí mýtického agregátního převypravování příběhů a meta-institucionalizace pomocí formalizované konstitucionalizace pravidel jejich předěláváním se částečně oddělují: **transakční akce** mění pravidla a konstitutivní příběhy, které vědomě využívají vnitřní" a "křížové" zprostředkovatelské vztahy mezi narativizací a institucionalizací mohou sloužit k nárokování zpevnění/tekutosti herních rámců a jejich přeměně.

KONEC

